

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

12 юли 2019 година*

„Конкуренция — Картели — Пазар на оптични дискови устройства — Решение, с което се констатира нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Тайни споразумения във връзка с тръжни процедури, организирани от двама производители на компютри — Съществено процесуално нарушение и нарушение на правото на защита — Компетентност на Комисията — Географски обхват на нарушението — Единно продължено нарушение — Принцип на добра администрация — Насоки от 2006 г. относно метода за определяне на глобите“

По дело T-8/16

Toshiba Samsung Storage Technology Corp., установено в Токио (Япония),

Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp., установено в Сувон-си (Южна Корея),

за които се явяват първоначално M. Bay, J. Ruiz Calzado, A. Aresu и A. Scordamaglia-Tousis, а впоследствие M. Bay, J. Ruiz Calzado и A. Aresu, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват първоначално N. Khan, A. Biolan и M. Farley, а впоследствие A. Biolan, M. Farley и A. Cleenewerck de Crayencour, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба по реда на член 263 ДФЕС, целяща, главно, пълната или частична отмяна на Решение С(2015) 7135 окончателен на Комисията от 21 октомври 2015 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело АТ.39639 — Оптични дискови устройства), и при условията на евентуалност, намаляването на размера на наложената на жалбоподателите глоба,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: D. Gratsias, председател, I. Labucka и I. Ulloa Rubio (докладчик), съдии,

секретар: N. Schall, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 май 2018 г.,

* Език на производството: английски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение¹

I. Обстоятелствата по спора

A. Жалбоподатели и съответен пазар

- 1 Жалбоподателите, Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (наричано по-нататък „TSST Япон“) и Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (наричано по-нататък „TSST KR“) са производители и доставчици на оптични дискови устройства (наричани по-нататък „ОДУ“). По-специално TSST Япон е общо предприятие, притежавано от дружеството Toshiba Corporation, установено в Япония, и от дружеството Samsung Electronics Co., Ltd, установено в Южна Корея. През периода на нарушението TSST Япон е било дружество майка на TSST KR.
- 2 TSST Япон и TSST KR (наричани по-нататък заедно „TSST“) започват сделките на 1 април 2004 г. като две отделни структурни подразделения. През декември 2005 г. TSST Япон напуска пазара, като запазва намалена преходна продажна дейност до началото на 2008 г. TSST KR постепенно поема продажната дейност на TSST Япон и е пряко наето да извършва дейностите по развитието, търговията, продажбата и обслужването след продажбата на ОДУ (обжалваното решение, съображение 14).
- 3 Разглежданото нарушение се отнася до ОДУ, използвани в персонални компютри (настолни и преносими компютри) (наричани по-нататък „PC“), произвеждани от Dell Inc. (наричано по-нататък „Dell“) и Hewlett Packard (наричано по-нататък „HP“). ОДУ са използвани и в множество други апарати за употреба от потребителите, като устройства за възпроизвеждане на компактдискове (наричани по-нататък „CD“) или оптични цифрови дискове (наричани по-нататък „DVD“), конзоли за видеоигри и други периферни електронни апарати (обжалваното решение, съображение 28).
- 4 ОДУ, които се използват в PC, варират според размера, механизмите за качване на съдържание (процеп или табло) и видовете дискове, които могат да четат или записват. ОДУ могат да бъдат разделени на две групи: четци със средна височина („half-height“, наричани по-нататък „НН“) за настолните компютри и фини четци за преносимите компютри. Подгрупата на фините четци обхваща четци с различни размери. Съществуват различни видове четци НН и фини четци в зависимост от техните технически функции (обжалваното решение, съображение 29).
- 5 Dell и HP са двамата основни производители на оригинални стоки на световния пазар на PC. Тези две дружества използват класически тръжни процедури, провеждани на световно равнище, включващи по-конкретно тримесечно договаряне относно цена на световно равнище и относно обемите на общото закупено количество с малко на брой предварително подбрани доставчици на ОДУ. По принцип регионалните въпроси нямат никаква роля в тръжните процедури за ОДУ, освен тези, свързани с очакваното търсене за регионите, влияещо на обемите на общото закупено количество (обжалваното решение, съображение 32).
- 6 Тръжните процедури са включвали искания за оферти, искания за електронни оферти, онлайн търговия, електронни търгове и двустранни преговори (офлайн). При приключването на дадена тръжна процедура клиентите са разпределяли обемите на участвалите доставчици на ОДУ (на всички или поне на повечето от тях, освен ако не е налице механизъм за изключване) в

¹ Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

зависимост от предложената от тях цена. Например спечелилата оферта е получавала от 35 % до 45 % от общото възлагане на пазара за въпросното тримесечие, втората най-добра оферта — от 25 % до 30 %, третата — 20 %, и т.н. Тези класически тръжни процедури са били използвани от екипите на клиентите, натоварени с тръжните процедури, с цел да проведат ефикасна тръжна процедура на конкурентни цени. За тази цел те са използвали всички възможни практики за насърчаване на конкуренцията върху цените между доставчиците на ОДУ (обжалваното решение, съображение 33).

7. Що се отнася до Dell, то е организирано главно търгове посредством онлайн наддаване. Последното е можело да има определена продължителност или да приключи след определен период, например десет минути след последната оферта, ако никой доставчик на ОДУ не направи нова оферта. В някои случаи онлайн наддаването е можело да продължи няколко часа, ако участниците в него са били по-активни или ако продължителността му е била удължена с цел доставчиците на ОДУ да продължат да правят оферти. Обратно, дори когато продължителността на онлайн наддаването е била неопределена и е зависела от крайната оферта, Dell е можело в определен момент да обяви края на онлайн наддаването. Dell е можело да реши да премине от процедура „единствено с класиране“ към „сляпа“ процедура. То е можело и да отмени онлайн наддаването, ако тръжната процедура или нейният резултат са се считали за незадоволителни, и да проведе вместо нея двустранно договаряне. Процесът на онлайн наддаване е бил контролиран от управителите на придобивания на световно равнище, натоварени с тези сделки в рамките на Dell (обжалваното решение, съображения 34 и 37).
8. Що се отнася до HP, основните използвани тръжни процедури са били поканите за представяне на оферти и поканите за представяне на оферти по електронен път. И двете процедури са се извършвали онлайн, като се е използвала една и съща платформа. Що се отнася, от една страна, до поканите за представяне на оферти, те са били тримесечни. Съчетавали са онлайн наддаване и двустранно договаряне офлайн, разпределени за определен период от време, обикновено от две седмици. Доставчиците на ОДУ са били поканвани на открит през определен период кръг на тръжна процедура, за да представят своите оферти на онлайн платформа или по електронна поща. След изтичането на първия кръг на наддаване HP е заседавало с всеки участник и е започвало преговори въз основа на офертата на доставчика на ОДУ, за да получи най-добрата оферта от всеки доставчик, без да разкрива самоличността или направената оферта от останалите доставчици на ОДУ. Що се отнася, от друга страна, до поканите за представяне на оферти по електронен път, те обикновено са се организирали под формата на обратен търг. В този случай оферентите са се свързвали с онлайн платформата в определен час и търгът е започвал на цена, определена от HP. Оферентите, представящи последователно намалени оферти, са бивали информирани за техния ранг при всяко представяне на нова оферта. След изтичане на определеното време доставчикът на ОДУ, направил офертата с най-ниска цена, е спечелвал търга, а останалите доставчици са били класирани на второ и трето място в зависимост от офертите (обжалваното решение, съображения 41—44).

Б. Административно производство

9. На 14 януари 2009 г. Комисията получава искане от дружеството Koninklijke Philips NV (наричано по-нататък „Philips“) за освобождаване от глоби на основание на Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството“). На 29 януари и на 2 март 2009 г. това искане е допълнено, за да включи, наред с Philips, дружествата Lite-On IT Corporation (наричани по-нататък „Lite-On“) и тяхното общо предприятие Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation (наричано по-нататък „PLDS“).

- 10 На 29 юни 2009 г. Комисията изпраща искане за представяне на информация до предприятията, действащи в областта на ОДУ.
- 11 На 30 юни 2009 г. Комисията предоставя условно освобождаване от глоба на Philips, Lite-On и на PLDS.
- 12 На 4 и 6 август 2009 г. Hitachi-LG Data Storage, Inc. и Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (наричани по-нататък заедно „HLDS“) представят на Комисията искане за намаляване на размера на глобата в приложение на Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели.
- 13 На 18 юли 2012 г. Комисията започва процедура и изпраща изложение на възраженията на тринадесет доставчици на ОДУ, сред които и жалбоподателите. В това изложение Комисията по същество сочи, че посочените дружества са нарушили член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), като са участвали в картел относно ОДУ, обхващащ периода от 5 февруари 2004 г. до 29 юни 2009 г., състоящ се в координиране на тяхното поведение по повод на тръжни процедури, организирани от двама производители на компютри, по-специално Dell и HP.
- 14 На 29 октомври 2012 г. жалбоподателите представят своите становища по изложението на възраженията.
- 15 На 29 и 30 ноември 2012 г. всички адресати на изложението на възраженията участват в устно изслушване пред Комисията.
- 16 На 14 декември 2012 г. Комисията иска от всички страни да представят релевантните документи, получени от Dell и HP през периода на нарушението. Всички страни, включително жалбоподателите, отговарят на тези искания. Освен това всяка от страните получава достъп до неверителния вариант на отговорите на останалите доставчици на ОДУ.
- 17 На 27 ноември 2013 г. жалбоподателите представят допълнително становище във връзка с отговорите на другите страни.
- 18 На 18 февруари 2014 г. Комисията приема две допълнителни изложения на възраженията с цел, според нея, да допълни, измени и изясни възраженията, отправени до някои адресати на изложението относно тяхната отговорност в твърдяното нарушение.
- 19 На 1 юни 2015 г. Комисията приема друго допълнително изложение на възраженията. Това ново изложение има за цел да допълни предходните изложения, като отправи възраженията, повдигнати в тях срещу допълнителни правни субекти, принадлежащи към групите предприятия (дружества майки или погълнати правни субекти), които вече са били адресати на първото изложение на възраженията.
- 20 Адресатите на изложенията на възраженията от 18 февруари 2014 г. и от 1 юни 2015 г. представят своите мнения в писмен вид пред Комисията, без обаче да искат устно изслушване.
- 21 На 3 юни 2015 г. Комисията адресира до всички страни писмо с изложение на фактите. Адресатите на писмото с изложение на фактите представят своите мнения на Комисията в писмен вид.
- 22 На 21 октомври 2015 г. Комисията приема Решение С(2015) 7135 окончателен относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело АТ.39639 — Оптични дискови устройства) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

В. Обжалваното решение

1. Разглежданото нарушение

- 23 В обжалваното решение Комисията приема, че участниците в картела са координирали своето конкурентно поведение, най-малкото в периода от 23 юни 2004 г. до 25 ноември 2008 г. Тя уточнява, че това координиране е било извършено посредством мрежа от паралелни двустранни контакти. Сочи, че участниците в картела са искали да адаптират своите обеми на пазара и да направят така, че цените да се задържат на по-високо равнище от това, на което биха били без тези двустранни контакти (обжалваното решение, съображение 67).
- 24 Комисията уточнява в обжалваното решение, че координирането между участниците в картела се е отнасяло до сметките на клиентите на Dell и на HP, двамата най-големи производители на оригинални стоки на световния пазар на РС. Според Комисията, освен двустранните преговори със своите доставчици на ОДУ, Dell и HP прилагали стандартизирани тръжни процедури, провеждани най-малкото всяко тримесечие. Тя сочи, че членовете на картела са използвали своята мрежа от двустранни контакти, за да манипулират тези тръжни процедури, като по този начин са прекъсвали опитите на своите клиенти да насърчат конкуренцията чрез цените (обжалваното решение, съображение 68).
- 25 Според Комисията редовният обмен на информация е позволил по-конкретно на членовете на картела да получат много задълбочени познания относно намеренията на своите конкуренти, преди дори да участват в тръжната процедура, и следователно да предвидят тяхната конкурентна стратегия (обжалваното решение, съображение 69).
- 26 Комисията добавя, че на равни интервали от време членовете на картела обменяли информация за цените по отношение на сметки на отделните клиенти, както и несвързана с цената информация, като например наличното производство и капацитета за доставка, състоянието на складовата наличност, ситуацията по отношение на квалификацията, момента на въвеждането на нови стоки или подобрения. Тя сочи, че освен това доставчиците на ОДУ са наблюдавали крайните резултати от приключилите тръжни процедури, тоест класирането и получените цена и обем (обжалваното решение, съображение 70).
- 27 Комисията също така посочва, че напълно съзнавайки, че трябва да запазят в тайна контактите си спрямо клиентите, доставчиците същевременно са използвали, за да осъществят връзка помежду си, средствата, които са считали за достатъчно подходящи за постигане на желания резултат. Тя уточнява, че впрочем опит за свикване на заседание за организиране на редовни многостранни срещи между доставчиците на ОДУ е завършил без успех през 2003 г., след като е бил разкрит на клиент. Според Комисията вместо това са били осъществени двустранни контакти, главно под формата на телефонни обаждания, а понякога и чрез електронни съобщения, включително на адресите на лична електронна поща (hotmail) и услугите за незабавни съобщения или по време на срещи, предимно на равнище управители на глобални сметки (обжалваното решение, съображение 71).
- 28 Комисията констатира, че участниците в картела са се свързвали редовно и че контактите, главно по телефона, са зачестявали по време на тръжните процедури, когато е имало по няколко обаждания на ден между някои от участниците в картела. Тя уточнява, че най-общо контактите между определени участници в картела били значително по-задълбочени от други (обжалваното решение, съображение 72).

2. Отговорност на жалбоподателите

- 29 Жалбоподателите носят отговорност, от една страна, за прякото си участие в картела на TSST KR от 23 юни 2004 г. до 17 ноември 2008 г., по-специално за тяхното координиране с други конкуренти спрямо Dell и HP, и от друга страна, за упражняването на решаващо влияние от TSST Япон върху неговото дъщерно дружество през целия период на нарушението, както е предположен от Комисията (обжалваното решение, съображение 498).

3. Наложена на жалбоподателите глоба

- 30 При изчисляването на размера на наложената на жалбоподателите глоба Комисията се основава на Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките за изчисляването на глобите“).
- 31 Най-напред, за да определи основният размер на глобата, Комисията приема, че с оглед на значителните различия в продължителността на участие на доставчиците и за да се отрази най-добре действителното въздействие на картела, е удачно да се използва средна годишна стойност, изчислена въз основа на реалната стойност на продажбите, извършени от предприятията през целите календарни месеци на съответното им участие в нарушението (обжалваното решение, съображение 527).
- 32 Така Комисията обяснява, че стойността на продажбите е била изчислена въз основа на продажбите на ОДУ за настолните и преносимите компютри, фактурирани на разположените в ЕИП образувания на HP и Dell (обжалваното решение, съображение 528).
- 33 Освен това Комисията счита, че доколкото антиконкурентното поведение по отношение на HP е започнало по-късно и с цел да се отчете развитието на картела, релевантната стойност на продажбите следва да се изчисли поотделно за HP и Dell и да се приложат два мултипликационни коефициента в зависимост от продължителността (обжалваното решение, съображение 530).
- 34 След това Комисията решава, че като се има предвид, че споразуменията за съгласуване на цените поради самото им естество са сред най-тежките нарушения на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, и че картелът е обхващал поне ЕИП, приложеният процент за тежест в настоящия случай е 16 за всички адресати на обжалваното решение (обжалваното решение, съображение 544).
- 35 Освен това Комисията посочва, че с оглед на обстоятелствата по случая следва да се добави сума от 16 % с възпираща цел (обжалваното решение, съображения 554 и 555).
- 36 Накрая, доколкото коригираният основен размер на наложената на жалбоподателите глоба е достигал фиксирания праг от 10 % от техния търговски оборот, Комисията е трябвало да извърши ново коригиране въз основа на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) (обжалваното решение, съображения 570—572).

- 37 Частта от разпоредителната част на обжалваното решение, която се отнася до жалбоподателите, има следното съдържание:

„Член 1

Следните предприятия са нарушили член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, като през посочените периоди са участвали в едно-единствено продължено нарушение, съставено от няколко отделни нарушения в сектора на оптичните дискови устройства, обхващащи цялото ЕИП, което се е състояло в споразумения за съгласуване на цените:

[...]

- а) [жалбоподателите] от 23 юни 2004 г. до 17 ноември 2008 г. за координирането си по отношение на Dell и HP.

[...]

Член 2

За нарушенията, посочени в член 1, се налагат следните глоби:

[...]

- а) [жалбоподателите], солидарно отговорни: 41 304 000 EUR“.

II. Производство и искания на страните

- 38 На 5 януари 2016 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд
- 39 Комисията представя писмената си защита на 21 юли 2016 г.
- 40 По предложение на съдията докладчик Общият съд (пети състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 91 от Процедурния правилник, приканва Комисията да представи някои документи относно поверителните изявления. Комисията посочва, че не може да представи записите от тези поверителни изявления, представени в рамките на нейната програма за освобождаване от глоби.
- 41 С определение от 23 април 2018 г., прието съгласно, от една страна, член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, и от друга страна, член 91, буква б) и член 92, параграф 3 от Процедурния правилник, Общият съд (пети състав) разпорежда на Комисията да представи посочените записи.
- 42 Комисията представя тези записи на 24 април 2018 г. На адвокатите на жалбоподателите е дадена възможност да се запознаят с тези документи в секретариата на Общия съд преди 17 ч. на 30 април 2018 г.
- 43 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 3 май 2018 г.
- 44 Жалбоподателите искат от Общия съд:
- да отмени изцяло или отчасти обжалваното решение,

- в допълнение или при условията на евентуалност, да намали размера на наложената им глоба,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

45 Комисията иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

46 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват девет основания. Първото е съществено процесуално нарушение и нарушение на правото на защита, второто, липса на компетентност на Комисията да приложи член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, третото, фактически грешки и грешки при прилагане на правото при определянето на географския обхват на нарушението, четвъртото, фактически грешки и грешки при прилагане на правото при констатирането на единно продължено нарушение, петото, фактически грешки и грешки при прилагане на правото, що се отнася до твърденията, че са знаели за цялото нарушение, шестото, фактически грешки и грешки при прилагане на правото относно датата на започването на тяхното участие в картела, седмото, липса на доказателство за тяхното участие в съгласуваните практики или антиконкурентните споразумения, осмото, нарушение на правото на добра администрация поради прекомерната продължителност на разследването, и деветото, изтъкнато при условията на евентуалност — грешките, допуснати от Комисията при изчисляването на размера на глобата.

А. По първото основание: съществено процесуално нарушение и нарушение на правото на защита

[...]

1. По първата част: непоследователност между изложението на възраженията и обжалваното решение, що се отнася до правната квалификация на твърдяното поведение

[...]

56 Понятието за единно продължено нарушение предполага съвкупност от възприети от различни страни поведения, които преследват една и съща антиконкурентна икономическа цел (решение от 24 октомври 1991 г., Rhône-Poulenc/Комисия, T-1/89, EU:T:1991:56, т. 125 и 126).

57 Така от самото понятие за единно продължено нарушение следва, че подобно нарушение предполага „съвкупност от поведения или нарушения“. Следователно жалбоподателите не могат да претендират, че Комисията е включила допълнителна правна квалификация в член 1 от обжалваното решение, като е приела, че освен единно продължено нарушение тя се състои от няколко „отделни нарушения“, тъй като именно тези различни антиконкурентни поведения изграждат посоченото единно нарушение.

58 Вследствие на това следва да се приеме, че няма никаква непоследователност между изложението на възраженията и обжалваното решение в частта, в която последното сочи, че единното продължено нарушение се е състояло от няколко „отделни нарушения“.

[...]

2. По втората и третата част: липса на мотиви, произтичаща от противоречията в обжалваното решение, що се отнася до правната квалификация на твърдяното нарушение

[...]

- 81 Фактът, че нито разпоредителната част, нито съображение 352 от обжалваното решение идентифицират „отделни нарушения“, обаче не представлява липса на мотиви на посоченото решение, тъй като тези нарушения не съдържат допълнителна правна квалификация, която може да бъде подробно описана. Всъщност, от една страна, както става ясно от точки 57 и 65 по-горе, единствената правна квалификация на разглежданото нарушение е тази на „единно продължено нарушение“, като тя сама по себе си предполага „свкупност от поведения или нарушения“. От друга страна, тези твърдени поведения или нарушения, състоящи се от различни контакти, са били изложени подробно в корпуса на самото обжалвано решение и изброени в приложение I към него.

[...]

3. По шестата част: нарушение на правото на защита, що се отнася до доказателствата, съдържащи се в обжалваното решение

[...]

а) По третото възражение: нарушение на задължението за мотивиране, поради това че в обжалваното решение са били направени препратки към приложение I към това решение

[...]

- 157 Освен това в хода на съдебното заседание жалбоподателите изтъкват, че позоваванията или използваните идентификационни номера за изброяване на контактите в изложението на възраженията не съответстват на позоваванията, използвани в приложението на този документ или в обжалваното решение и в неговото приложение и че поради това техните права на защита са били нарушени.

- 158 Следва да се отбележи най-напред, че жалбоподателите оспорват отново най-общо това различие в позоваванията, без да представят и най-малката конкретна улика относно изтъкнатите упреци, нито да посочат по какъв начин техните права на защита са били нарушени.

- 159 Макар да е вярно, че списъкът от документи, посочващи контактите, е различен в изложението на възраженията и неговото приложение или обжалваното решение и неговото приложение, това не променя факта, че посочените елементи в тези документи са едни и същи и следователно винаги могат да бъдат идентифицирани. Всъщност, макар, например в изложението на възраженията, документът относно контакта, осъществен с TSST през юни 2004 г., да е посочен в изложението на възраженията като „ID 490 р. 70“, същият този документ е цитиран в приложение I към него, както и в обжалваното решение и в неговото приложение като „ID 490/70“. Освен това заглавната част на таблицата от приложение I към изложението на възраженията, както и тази на таблицата на приложението към обжалваното решение обясняват недвусмислено, че посочването на документ „ID 490 р. 70“ съответства на документа 490 (ID) и че посоченият контакт е споменат на страница 70. Вследствие на това жалбоподателите не биха могли да изтъкнат нарушение на техните права на защита.

160 При всички случаи следва да се констатира, че както корпусът на изложението на възраженията или този на обжалваното решение, така и техните съответни приложения съдържат достатъчно информация, позволяваща да се идентифицират твърдените контакти. Всъщност при всяко споменаване на контакт са посочени укоримото поведение, периодът на извършване на неправомерни действия, участниците, клиентите или разглежданите тръжни процедури, което позволява лесно идентифициране на въпросния контакт. Вследствие на това жалбоподателите не биха могли да изтъкнат нарушение на техните права на защита.

[...]

Б. По третото основание: фактически грешки и грешки при прилагане на правото при определянето на географския обхват на нарушението

[...]

198 Следва обаче да се отбележи, че жалбоподателите смесват, от една страна, компетентността на Комисията по силата на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП с оглед на международното публично право, що се отнася до споразумение, решение или съгласувана практика, която компетентност е оспорена в рамките на второто основание, и от друга страна, географския обхват на разглежданото споразумение, решение или съгласувана практика. Всъщност следва да се посочи, подобно на Комисията, че осъществяването на поведението в рамките на ЕИП е релевантно за установяване на компетентността на Комисията, докато обхванатата от това поведение географска зона се определя от поведението, спадащи към картела и от неговото функциониране. Вследствие на това, както става ясно от преписката, Комисията напълно правилно е приела, че обхватът на картела покрива цялото ЕИП.

[...]

В. По четвъртото основание: фактически грешки и грешки при прилагане на правото при констатирането на единно продължено нарушение

[...]

1. По първата част: необходимост да се установи връзка на взаимно допълване, за да се обоснове съществуването на единно продължено нарушение

[...]

205 Достатъчно е обаче да се припомни, както вече беше посочено в точка 123 по-горе, че критерият, определящ съществуването на единно продължено нарушение, е този, според който различните поведения, които са част от нарушението, се вписват в „цялостен план“, насочен към една-единствена цел. Освен това не е необходимо да се проверява дали посочените поведения са взаимнодопълващи се, за да бъдат квалифицирани като единно продължено нарушение, в смисъл че всяко от укоримите поведения е предназначено да се противопостави на една или повече последици от нормалното функциониране на конкуренцията и допринася, посредством взаимодействие, за осъществяването на съвкупността от антиконкурентните последици, желани от техните извършители (вж. в този смисъл решение от 19 декември 2013 г., Siemens и др./Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 247 и 248).

[...]

1. По втората част: фактически грешки и грешки при прилагане на правото, що се отнася до изтъкнатите от Комисията контакти, доказващи съществуването на единно продължено нарушение

[...]

230 Следва да се отбележи, че фактът, че някои характеристики на картела са се изменили с времето, по-конкретно включването на нови участници, намаляването на участниците или разширяването на картела по начин да включи и НР, не би могъл да попречи на Комисията да квалифицира този картел като единно продължено нарушение, тъй като целта на картела остава непроменена (вж. в този смисъл решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия, Т-385/06, ЕУ:Т:2011:114, т. 10). Освен това следва да се отбележи, подобно на Комисията, че фактът, че Quanta Storage, Inc. (наричано по-нататък „Quanta“) е участвало в тайните контакти спрямо Dell и същевременно спрямо НР много малко време след неговото приемане в картела, показва съществуването на цялостен план за нарушаване на конкуренцията, който е продължил да съществува, независимо от обстоятелството, че някои предприятия са престанали да участват в посоченото единно нарушение (вж. в този смисъл решение от 16 септември 2013 г., Masco и др./Комисия, Т-378/10, ЕУ:Т:2013:469, т. 119 и 120).

[...]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Toshiba Samsung Storage Technology Corp. и Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 юли 2019 година.

Подписи